

သုညတ တရား ကြိုးစားပြီးဟောရစ်ပါ

၈

(၁၁-၉-၆၁)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောကြားတော်မူသော သစ္စာ(၄)ပါးတရားတော်အမှတ်စဉ်(၁၉)မှ
ထုတ်နုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဋ္ဌမဟာပဏ္ဍိတ
မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
အမရပူရမြို့၌ ဟောကြားသော တရားတော်

သုညတတရား
ကြိုးစားပြီးဟောရန်ပါ
(၁၁-၉-၆၁)

အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ သုညတတရားနာရမှ အဖိုးတန်
မယ်လို့ ဆိုတာ မှတ်ထားကြပါ... (မှန်ပါ)။

ဘာတရားနာရမလဲ (သုညတတရား နာရပါမယ်) သုညတ
တရား နာရမှ သုညတနိဗ္ဗာန် ရောက်မယ်... (မှန်ပါ)။

သုညတတရားနာရမှ ... (သုညတနိဗ္ဗာန် ရောက်မှာပါ
ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် သုညတဟာ တော်တော် အရေးကြီးတဲ့
တရားပါကလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်ထားဖို့ပါပဲ
(မှန်ပါ)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုက
မောဃရာဇ ရဟန်းကို ဟောထားလိုက်တာ... “ဟေ... မင်း
မသေရာသွားချင်လို့ရှိရင် သုညတဆိုက်အောင် လုပ်စမ်းပါကွာ”
တဲ့... (မှန်ပါ) မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ သွားချင်လို့ ရှိရင်ဖြင့်
သုညတဆိုက်အောင် လုပ်ပါလို့ သေသေချာချာ ဟောထားတယ်
... (မှန်ပါ)။

အဲဒီ မောယရာဇရဟန်းဆိုတာလဲ တခြားသော ရဟန်း
မဟုတ်ပါဘူး ဒကာဒကာမတို့၊ ခေါင်းပါးတဲ့အကျင့်ကျင့်တဲ့နေရာ
မှာ ဧတဒဂ်ရတဲ့ ရဟန်းပါပဲ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူက ဘယ်လို လျှောက်သတုံးဆိုတော့ “တပည့်တော်သည်
နိဗ္ဗာန်ကို အမြန်ဆုံးနည်းနဲ့ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို
သွားချင်ပါတယ်၊ ရောက်ချင်ပါတယ်၊ ရချင်ပါတယ်ဘုရား” လို့
လျှောက်တဲ့အခါကျတော့မှ ဘုရားက ဒကာဒကာမတွေ တခြား
တရားအများလိုက်မနေပါနဲ့၊ သုညတတရားကို မင်းမြင်အောင် ရှု
နိုင်လို့ရှိရင် သုညတနိဗ္ဗာန်ကူးပါလိမ့်မယ်တဲ့ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဪ ... သုညတမြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် သုညတနိဗ္ဗာန် ကူးလိမ့်
မယ်ဆိုတာ သေသေချာချာ မှတ်ရတော့မယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သုညတဆိုက်ရင် ... (သုညတနိဗ္ဗာန်ကူးရမှာပါဘုရား) အဲဒီ
တော့ ဒါကလေးအသာထားပြီး အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရားသခင်
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဘယ်ဟာမဆို လျှောက်ထားရဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးတစ်ယောက်ဖြစ်နေတော့ “သုညတလောကဆိုတာပြောစမ်း
ပါ၊ ဘုရားတပည့်တော်များ အင်မတန် သိချင်ပါတယ်” လို့
လျှောက်တဲ့အခါကျတော့ ...

သုညောလောကော သုညောလောကောတိ
ဘန္တေဝုစ္စတိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါ လောကေ
ဘန္တေ သုညောလောကောတိ ဝုစ္စတိ။

သုညလောက သုညလောကဆိုတာ တယ်ပြောကြတယ်
ဘုရား အဲဒီ သုညလောကကို တပည့်တော်အား ရှင်းပေးစမ်းပါ
ဘုရားဆိုတော့မှ ...

ကိတ္တာဝတာနုခေါ သုညောလောကောတိ ဝုစ္စတိ၊
 ယသ္မာစခေါ အာနန္တ သုညမေတံ အတ္တေနဝိ အတ္တနိယေနဝိ။
 တစ်ခုသော တရားမြင်တဲ့အခါ ငါ - ငါ့ဥစ္စာဆိတ်သုဉ်းအောင်
 ကြည့်ပေးကွာတဲ့ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

တစ်ခုသော တရားမြင်လိုက်ရလို့ရှိရင် ဘယ်လိုကြည့်ကြရမယ်
 (ငါ - ငါ့ဥစ္စာဆိတ်သုဉ်းအောင်ကြည့်ကြရပါမယ်ဘုရား)။

ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်းအောင် ကြည့်ပေးစမ်းပါကွာလို့ ဘုရား
 သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောတော်မူတယ်ဆိုတာရှင်အာနန္ဒာ
 လျှောက်လို့ ဟောတယ်နော် . . . (မှန်ပါဘုရား) ပြီးတော့မှ
 ဘုရားက ဘယ်ဟာ ကြည့်ရမှာတဲ့ဆိုတော့ . . .

“ကိစ္စ သုညံ အတ္တေနဝိ အတ္တနိယေနဝိ။

စက္ခု သုညံ အတ္တေနဝိ အတ္တနိယေနဝိ။

မျက်လုံးထဲက မြင်ရုပ်ကလေးကို “ဪ . . . ငါ- ငါ့ဥစ္စာ
 မဟုတ်ဘူး” လို့ မြင်အောင်ကြည့်ရမယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)။

“ရူပါသုညာအတ္တေနဝိ အတ္တနိယေနဝိ” လို့ တစ်ခါဟောပြန်
 တော့လဲ “ဪ . . . သူမြင်တဲ့ အဆင်းကလေးလဲ ငါ - ငါ့ဥစ္စာ
 မဟုတ်ဘူး” လို့မြင်အောင် မင်းတို့ကြည့်စမ်းပါ (မှန်ပါဘုရား)။

“စက္ခုဝိညာဏံ”ဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့ မျက်လုံးရယ်၊
 အဆင်းရယ် ပေါင်းမိတဲ့အခါ စက္ခုဝိညာဏံ ကလေးဟာ မြင်စိတ်
 ကလေးပေါ်ပါတယ် . . . (ပေါ်ပါတယ်) “အဲဒီ မြင်စိတ်ကလေးလဲ
 ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဖြစ်အောင်ကြည့်စမ်းပါကွာ” တဲ့ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

“စက္ခုသမ္ပဿော သုညော အတ္တေနဝိ အတ္တနိယေနဝိ”
 ဒဿကလေးများ ပေါ်လာလို့ရှိရင်ကွာ “စက္ခုသမ္ပဿပေါ်လာရင်

ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်အောင်ကြည့်ပေးစမ်းပါ” တဲ့ ... (မှန်ပါ)
သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

“ယမိဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ” ဪ ...
ဒီလို အကြောင်းရင်းခံပြီး သကာလ မျက်လုံးနဲ့မြင်လိုက်ပြီ ဆိုမှဖြင့်
ကွာတဲ့ ...၊ ချမ်းသာတာလဲ ပေါ်တတ်တယ်၊ ဆင်းရဲတာလဲ
ပေါ်တတ်ပါတယ်၊ ဆင်းရဲတာလဲ ပေါ်တတ်ပါတယ်၊ အလတ်စား
ဥပေက္ခာ ဝေဒနာလဲ ပေါ်တတ်ပါတယ်၊ “အဲဒီဝေဒနာသုံးမျိုးပေါ်
ရာကိုလဲ “အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ” ငါ-ငါ့ဥစ္စာမှ ဆိတ်သုဉ်း
အောင်ရှုစမ်းပါ” ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဤကဲ့သို့ ရှုလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒကာဒကာမတို့ “ဧဝံမဇ္ဈတ
ရော သိယာ” ဧဝံ - ဤသို့ မင်းရှုခဲ့သည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈတရော-
သေမင်းနိုင်ငံမှ လွန်မြောက်နိုင်သည်၊ သိယာ - ဖြစ်ရာ၏ ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ဧဝံ လောကံ အဝေက္ခန္တံ၊ စက္ခုလောက၊ ရူပလောက၊ မြင်တတ်
တဲ့ စက္ခုဝိညာဏ်လောက၊ ဖဿလောက၊ ဝေဒနာသုံးပါးလောက၊
အဲဒီ လောကသုံးပါးကို လွန်မြောက်လို့ရှိရင်ဖြင့်၊ လောကံ -
လောကသုံးပါးကို၊ အဝေက္ခန္တံ - စေ့စေ့ငုငု ကြည့်ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
မဇ္ဈရာဇာ - သေမင်းသည်၊ နပဿတိ - မင်းကို မမြင်တော့ဘူးတဲ့
... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒီသုညတွေသာ မင်းထင်အောင် ရှုနိုင်လို့ရှိရင် သုညတနိဗ္ဗာန်
မင်းကူးသွားတဲ့အတွက် သေမင်း မမြင်နိုင်ဘူးကွတဲ့ ... (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ဒီလို ဟောထားတာကို ဒကာဒကာမတွေက သေသေချာချာ

သိတော့မှ ဪ...နဲ့ ဒီဥစ္စာ တိုတိုနဲ့ မိတဲ့ တရားပါကလား ဆိုပြီး ဘုန်းကြီး ယနေ့ သုညတတရားဟောလိမ့်မယ်လို့ ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်ထားစမ်းပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာဟောမှာပါလိမ့်... (သုညတတရား ဟောမှာပါ) ဒါဖြင့် ဒီသုညတရားကို ဆရာဘုန်းကြီးက ဒီနေ့ ဘာဖြစ်လို့ ဒီဒကာ ဒကာမတွေ ဟောချင်တာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ဒီသုညတတရားကွယ်လို့ ရှိရင် သုညတတရားဟာက ဒကာဒကာမတို့ ကွယ်မည့်တရားတဲ့... (မှန်ပါ့) သုညတတရားက လူတိုင်း နားမထောင်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ သုညတတရားကွယ်လို့ ရှိရင်လဲ သုညတနိဗ္ဗာန်ကွယ်မှာပဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒီဥစ္စာ အင်း... ခို့ သုညတတရားမှ သုညတနိဗ္ဗာန်ကို ရောက်မှာကိုး... (မှန်ပါ့) သူကလဲ ကွယ်မည့် တရားတဲ့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒကာဒကာမတို့ ယနေ့ ဟောမည့် တရားဟာ သုညတတရား၊ သူက ကွယ်မည့်တရားတဲ့... (မှန်ပါ့) ကွယ်တာမှ မပြောပါနဲ့ တော့တဲ့ ဒကာဒကာမတို့၊ အခု သာသနာတွင်းကလေးတောင်မှ ကွယ်ချင်ချင်ဆိုတာ မှတ်ပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သာသနာတွင်းကလေးတောင်မှ ဘာတုံး... (ကွယ်ချင်ချင် ပါ) ကွယ်ချင်ချင်ပဲတဲ့၊ ရုပ်တွေ၊ နာမ်တွေ၊ ဒါတွေ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တဲ့ ရုပ်တွေ နာမ်တွေ ဝေဒနာတွေ ဖဿတွေ ဒါတွေ လျှောက်ပြောနေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကျုပ်တို့ မနာတတ်ပါဘူးတဲ့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အင်း . . . ဘာတရားမို့ မနာတတ်ပါလိမ့်မတုံး ဒကာသစ်ရေ
 . . . (သုညတတရားမို့ မနာတတ်ပါ) ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာမှ မဟုတ်တော့ဘဲ
 ကိုးဗျ . . . (မှန်ပါ) အင်း . . . ရုပ်ပဲ၊ ဝေဒနာပဲ၊ သညာပဲ ဖြစ်ပြီး
 ပျက်တာပဲလို့ ဟောနေတဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ဦးမာဒင်ရေ၊ နာချင်တဲ့
 ပုဂ္ဂိုလ်က ရှားတယ် . . . (ရှားပါတယ်) မရှားပေဘူးလား . . .
 (ရှားပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ . . . ရှားလို့ရှိရင်ဖြင့် သုညတတရား မနာနိုင်လို့ရှိရင်
 သုညတနိဗ္ဗာန် ဘယ်နှယ်လုပ်ကူးကြမလဲ . . . (မကူးနိုင်ပါ) မကူး
 နိုင်ဘူးဆိုတာ သဘောကျပလား . . . (ကျပါပြီ) ဒါဖြင့် . . .
 ကွယ်မည့်တရား ဖော်တာပဲ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (ကွယ်မည့်တရား ဖော်တာပါဘုရား)
 ဒါကြောင့် ကြိုးစားပြီး လာကြတဲ့ . . . ဒကာဒကာမတွေ ဪ
 . . . ငါတို့ ဒီနေ့ဆရာဘုန်းကြီးက ဘာများ ထူးထူးလည်လည်
 ဆုကြီးလာဘ်ကြီးကို ပေးပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ကွယ်မည့်တရားကို
 ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ မကွယ်အောင်လုပ်လို့ရှိရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်လဲ
 ခင်ဗျားတို့ရမှာပဲ . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ကွယ်မည့်တရားကို မကွယ်အောင် ရှုနိုင်ကြလို့ရှိရင် . . .
 (နိဗ္ဗာန်ရမှာပါ) နိဗ္ဗာန်ရမယ်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ
 . . . (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုညတတရားကိုမှ မနာရတော့ဘူးဆိုလို့ရှိရင် သုညတ
 နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ ဘယ်နှယ်လုပ် ကူးသန်းပြီး သကာလ သွားမတုံး
 လို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် ဪ . . . အကြောင်းမှ မပါဘဲနဲ့ အကျိုး
 နိဗ္ဗာန်ရဖို့ အတော်ခဲယဉ်းပါတယ် . . . (မှန်ပါဘုရား)။

အေး . . . ဒါကြောင့် ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်တို့နဲ့ စပ်တဲ့
တရားဟူသရွေ့ ဦးမာဒင် မှတ်လိုက်စမ်း သုညတတရား . . .
(မှန်ပါဘုရား)။

ခန္ဓာအာယကနဓာတ်တို့ကို ဟောနေရင် (သုညတတရားပါ
ဘုရား) ခန္ဓာဟောလိုက်လဲ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ဆိတ်သုဉ်းတယ်
. . . (မှန်ပါ) အာယတန ဟောလိုက်ပြန်လဲ . . . (ပုဂ္ဂိုလ်၊
သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းပါတယ်ဘုရား) သစ္စာတွေ ဟောလိုက်ပြန်လဲ
(ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီမှာ ဘုရားကတော့ မှာခဲ့တယ်။ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်မှာ၊
“မင်း . . . သုညတတရားကြိုးစားပြီး ဟောရစ်ပါကွာ” တဲ့၊ ငါ
ဘုရားမရှိသည့်နောက် သုညတတရားကို နာနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ
မရှိဘူး . . . ဟောနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲမရှိဘူး၊ ဟောပြန် ဟောပြန်လို့
ရှိရင်လဲတဲ့ အပြစ်တောင်ဆိုကြလိမ့်ဦးမယ်တဲ့ . . . (မှန်ပါ)
သေသေချာချာ မှာတာ . . . (မှန်ပါ)။

အဲဒါကိုဖြင့် မင်းတို့ ငါ၏တပည့်သား ရင်းရင်းချာချာဖြစ်ခဲ့လို့
ရှိရင်ဖြင့် . . . တဲ့၊ သုညတတရား ဟောပြီး သကာလ သုညတ
နိဗ္ဗာန်ပို့ရစ်ပါဆိုတဲ့ဥစ္စာလဲ အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် အနာဂတံသသုတ်
မှာ သေသေချာချာ ဟောတယ် . . . (မှန်ပါ) အနာဂတံသသုတ်မှာ
သေသေချာချာ အနာဂါတ်ဘေးရန်တွေလို့ ဦးမာဒင် ဆိုပါတယ်
. . . (မှန်လှပါဘုရား)။

အနာဂါတ်မှာ သုညတတရား ဟောလို့ရှိရင် ဘယ်သူမှ မနာ
ချင်ဘူးတဲ့၊ မနာချင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များပြီး အပြစ်တောင် ပြောသေး
သတဲ့ (မှန်လှပါ) အဲဒီ အပြစ်ပြောတာကိုလဲ မင်းတို့သည် . . . တဲ့

တိုက်ဖျက်ရစ်ပါဆိုတာကိုလဲ မှာပါတယ် ... (မှန်လှပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဪ ...
ဒီတရား ကွယ်ရင်လဲ နိဗ္ဗာန်ကွယ်တော့မယ် ... (မှန်ပါ)။

သုညတတရား ကွယ်ရင်လဲ ... (နိဗ္ဗာန်ကွယ်တော့မှာပါ
ဘုရား) နိဗ္ဗာန်ကွယ်တော့ အပါယ်လေးပါး သုံးဆယ့်တစ်ဘုံကြီး
က ထွန်းကားလာမှာပေါ့ (မှန်ပါ) အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေဘေးတွေ
နဲ့ ကျုပ်တို့ နယ်လှည့်ပြီး နေရုံပေါ့ (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ယနေ့ ဟောမည့်တရား ဘာတရားပါလိမ့်မတုံးလို့
မေးတဲ့အခါကျတော့ ဒကာသစ်ရေ သုညတတရား ဟောလိမ့်မယ်
... (မှန်ပါ) ရှင်းပြီနော် ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် မောဃရာဇရဟန်းကလဲ မူတည်၊
ရှင်အာနန္ဒာကလဲ သုညတဆိုတာ ဘယ်ဟာတုံးဘုရား ... သုည
လောကဆိုတာ ဘယ်ဟာတုံးဘုရား ... လို့ မေးလျှောက်တော့ ခု
နင်က ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ဒကာဒကာမတို့ သန္တာန်မှာ ရုပ်ပေါ်
လာလို့ရှိရင်လဲ သုညတမှတ်ပါ။ (မှန်ပါ) ဝေဒနာပေါ်လာရင်လဲ
(သုညတမှတ်ပါဘုရား) သညာပေါ်လာရင်ကော ... (သုညတ
မှတ်ပါဘုရား) အဲ ... သုညတချဉ်မှတ် ... တဲ့ ... (မှန်ပါ)
စိတ်ကလေး ပေါ်လာရင်ကော ... (သုညတပါဘုရား)။

ဪ ... ဘယ်နှယ်ကြောင့် သုညတမှတ်ရပါလိမ့်မတုံးဆို
အို ... ရုပ်ကပေါ်လာတာပဲ၊ ရုပ်ပျက်သွားတာပဲ၊ ငါ့-ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ငါ့-ငါ့ဥစ္စာမရှိဘူးလို့ ဆိတ်သုဉ်းသွားတာသည်
ဒကာဒကာမတို့ ဝမ်းထဲမှာ ဒါရုပ်ပဲလို့ သိလိုက်လို့ရှိရင် ငါ့-ငါ့ဥစ္စာ
ဆိတ်သုဉ်းသွားတယ် ... (မှန်ပါ)။

ဒါကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စတရားကလေးပဲလို့ သိလိုက်ပြန်တော့လဲ ဝမ်းထဲမှာ ဘာဆိတ်သုဉ်းသွားသတုံး (ငါ - ငါ့ဥစ္စာဆိတ်သုဉ်းသွားပါတယ်) ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်းသွားတယ် (မှန်ပါ) ကိုင်း ... ဒါဖြင့် ဒီအတိုင်းပြောနေတော့ အဖြေတွေ မှားနေကြရော့မယ်၊ ဒကာဒကာမတို့ ပုံစံနဲ့ချပြတော့မှ သုညတ ရှင်းပါလိမ့်မယ် ... (မှန်လှပါ)။

ပုံစံနဲ့ပြလိုက်ရင် ... (သုညတရှင်းပါလိမ့်မယ်ဘုရား)သုညတ ရှင်းတော့ ဒကာဒကာမတို့ သန္တာန်၌ ဒကာဒကာမတို့ ဥပမာ - သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဆိုတဲ့ ဝေဒနာ သုံးမျိုး ဟာ လှည့်ပြီး ဒကာဒကာမတို့ အာရုံတိုက်သလို မပေါ်ဘူးလား ဟာ ... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီဘက်က ဘာတုံးမေးတော့ သုခဝေဒနာ (မှန်ပါ့ဘုရား) ဒါ ... အာရုံခွါရတိုက်လို့ ပေါ်ပြန်တော့ ဒီဘက်က ဘာဆိုကြမယ် ... (ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား) ဒါ ... အာရုံခွါရတိုက်လို့ ပေါ်ပြန် ရင်ကော ... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

ဪ ... ယားတယ်၊ ဒကာဒကာမတို့ နာတယ်၊ ကိုက် တယ်၊ ခဲတယ် ဘာဝေဒနာတုံး (ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား) အင်း ... ဒုက္ခဝေဒနာဆိုသဖြင့် ... တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာလို့ ဒကာ ဒကာမတွေ က သိလိုက်တယ် ... (မှန်ပါ) ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒုက္ခဝေဒနာမှန်း သိလိုက်တော့ကို ဒကာဒကာမတို့ ငါ-ငါနာတာဆိုတာ ရှိသေးရဲ့ လား ... (မရှိပါဘုရား) ငါ့အသားကလေးက နာနေတယ်လို့ ကော ... (မရှိပါဘုရား)။

ငါ-နာတာလဲ မရှိဘူး၊ ငါ့ဥစ္စာအသားကလေးက နာနေတာလို့

ကော . . . (မရှိပါဘုရား)။

ဪ . . . ဒါဖြင့် ဝေဒနာ ဝေဒနာမှန်းသိလိုက်၊ ဝေဒနာ
ပျက်တာကို ဝေဒနာပျက်မှန်းသိလိုက်ဆိုတော့ မဂ္ဂင်ကလေး
ဝင်လာလိုက်ရင်ပဲ ဒကာဒကာမတို့ အရင်တုန်းကတော့ ငါနာတယ်
ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ် . . . (မှန်ပါ)။

ငါနာတယ်ဆိုတော့ ဘာဖြစ်သွားသတုံး . . . (ဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားပါ
တယ်ဘုရား) ဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားတယ်နော် . . . (မှန်ပါ) အဲ - ဒါဖြင့်
ဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားတော့ ဒိဋ္ဌိနောက်ကနေပြီးသကာလ ဒိဋ္ဌါပါဒါန်ဖြစ်
တယ် . . . (မှန်ပါ) မဖြစ်ပေဘူးလား . . . (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)
တော်တော်ကြာကျတော့ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ကံကော . . . (ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဟော . . . ဦးမာဒင်ရေ ဒိဋ္ဌိတဏှာရယ်၊ ဒိဋ္ဌါပါဒါန်ရယ်၊ ဒိဋ္ဌိ
အုပ်ချုပ်တဲ့ကံရယ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆက်သွားတယ် (ဆက်ပါတယ်
ဘုရား) ဒါ - ငါနာတယ်ယူလိုက်တာ . . . (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာ ငါဖြစ်သွားတဲ့အတွက် ဒကာဒကာမတို့ ငါဆိုတာက
ဒိဋ္ဌိ . . . (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိလာလို့ရှိရင် ဒိဋ္ဌါပါဒါန်က နေရပ်ပါမလား
. . . (မနေရပ်ပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ကံကော . . . (မနေရပ်
ပါဘုရား) မနေရပ်တော့ ဪ . . . အနာဂတ် အကြောင်းသုံးခု
ဖြစ်လာတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် . . . (အနာဂတ်အကြောင်းသုံးခု ပေါ်
လာပါတယ်ဘုရား)။

အနာဂတ်အကြောင်းသုံးခု ပေါ်လာတာကို ထောက်လိုက်တဲ့
အဓိကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးဆိုတော့ အို . . .

ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ဟာကို သုညတဖြစ်အောင် ကိုယ်က မလုပ်တတ်
လို့ပေါ့ဗျာ . . . (မှန်ပါ) သုညတဖြစ်အောင် မိမိက မလုပ်တတ်တဲ့
အတွက် ဒကာဒကာမတို့ ငါ-ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိဝမ်းထဲမှာ ပေါ်ပြီ (မှန်ပါ
ဘုရား) ဒိဋ္ဌပါဒါန်ဆိုတဲ့ ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ စွဲလမ်းမှုကော . . . (ပေါ်ပါ
တယ်ဘုရား) ဟာ . . . ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံတွေကလဲ ငါလုပ်
ခံနိုင်ရိုးလားဆိုတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံတွေကော . . . (လာပါတယ်
ဘုရား)။

အင်း . . . ဒါဘယ်နှယ်ကြောင့် ပေါ်လာပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့
သုညတမဖြစ်လို့ . . . (မှန်ပါ) ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် . . . (သုညတ
မဖြစ်လို့ပါဘုရား)။

ဒါကလေးဟာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ ဉာဏ်ကလေး မဝင်
နိုင်တာနဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဒါလွတ်လို့ဖြင့် အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့
ဝိပဿနာလွတ်လိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဦးမာဒင်ရေ
. . . ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းဖို့သာ မှတ်ပေတော့ . . . (မှန်ပါ)။

ဝိပဿနာလွတ်လိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း . . . (ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်တန်းပါတယ်ဘုရား) ဒကာသစ် ကြောက်စရာကြီးပါလား
(ကြောက်စရာကြီးပါဘုရား) ဦးလှဘူးရေ ကြောက်စရာကြီးနော်
. . . (ကြောက်စရာကြီးပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သာမည အသိနဲ့သိတော့ ခြောက် . . . ကျပ်ဖြင့်
အမြင်လွဲသွားပြီဗျာ . . . (မှန်ပါဘုရား) အမြင်လွဲသွားပြီဆိုတော့
ဦးမာဒင်တို့က သာမည မှတ်နေတယ် . . . (မှန်ပါ) အမြင်လွဲသွား
တာဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ် (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိဖြစ်တော့ ဒိဋ္ဌိက သူတစ်ခုတည်း

နေသလားဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိတဏှာက တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌပါဒါနံမလာဘူးလား ... (လာပါတယ်) ဥပါဒါနံလာ လို့ရှိရင် ဥပါဒါနပစ္စယာကမ္မဘဝေါဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံလာ ဖြစ်တယ် (မှန်ပါ) မဖြစ်ဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် အနာဂတ် အကြောင်းသုံးခု ဘယ်နှယ်တုံး ... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အနာဂတ်အကျိုး သုံးခုလဲ မလာပါနဲ့ဆိုလို့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရုဏ မလာပါနဲ့ဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့ ရပါမလား ... (မရပါ) ရှင်းပြီနော် ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တိုတိုမှတ်ကြပါ ဒကာဒကာမတွေ သုညတ မဆိုက်လို့ ရှိရင် သမုဒယသစ္စာသုံးခုနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ သုံးခုပေါ်တယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (သမုဒယသစ္စာသုံးခုနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာသုံးခု ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ဒကာဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့အမြင်လဲ ပြတယ်၊ အမှန်လဲ ဟုတ်ပါတယ် (မှန်ပါ) အမြင်လဲဒီအတိုင်းပဲ (မှန်ပါ) ဝမ်းထဲ ဖြစ် တာကော ... (ဒီအတိုင်းပါဘုရား)။

ဪ ... ဒါဖြင့် သုညတကင်းလိုက်ရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သံသရာတွင်းဆင်းပြီ (မှန်ပါ) သုညတကင်းလိုက်ရင် (သံသရာ တွင်း ဆင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ငါမရှိသည့်နောက်ကွာ ... တဲ့၊ ဒီသုညတတရား ဟောပြန်လို့ ရှိရင်လဲ မည်သူမှလဲ မနာတတ်ဘူး၊ ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ အပြစ်ဆိုကြ ပါလိမ့်ဦးမယ် ... (မှန်ပါ) ဒီတရားကွယ်လို့ရှိရင်လဲ မင်းတို့

သာသနာကွယ်ပေါ့လို့ အောက်မေ့တဲ့ ... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဒီတရားသည် အားလုံး ဦးလှဘူးတို့နဲ့တကွ အားလုံး ဦးမာဒင်တို့၊ ဒကာသစ်တို့ မည်မျှလောက် အရေးကြီးတယ် ဆိုတာလဲ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အနာဂတ်သဉာဏ်နဲ့ မှာပစ်ခဲ့တယ် ... (မှန်ပါ)။

ကဲ... ခင်ဗျားတို့လက်တွင်း ရောက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဪ... ဒို့မှာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းကလေး ဒို့မှာ ရှိသေးပါလား ... သုညတ နာနိုင်လို့ ... (မှန်ပါ) ဒီသုညတမှ မနာနိုင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟူသရွေ့ဟာဖြင့် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အတိုင်း သွားလေရော့ (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒို့ဒီနေ့သည်ကားလို့ဆိုရင် ခဲခဲ ယဉ်းယဉ်း လာကြရတယ်၊ လာကျိုးနပ်အောင်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးကလဲ အရေးတကြီး တရားကိုဖြင့် ပြောပြ၊ ဆုံးမပြီ၊ သွန်သင်ပြီဆိုတာ ဒကာသစ် သေသေချာချာ လေးလေးနက်နက်မှတ်ပါ ... (မှန်ပါ) လေးလေးနက်နက် မှတ်ကြပါ ဒကာဒကာမတို့ ဒီဟာမလွယ်ကူဘူး ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ကိုင်း ... ဒကာ ဒကာမတို့ သုညတကွယ်ရင် နိဗ္ဗာန်ကွယ်တယ် ... (မှန်ပါ)ဘုရား။

သုညတကွယ်ရင် ... (နိဗ္ဗာန်ကွယ်ပါတယ်) ဪ... ဒါဖြင့် ဒို့အခု လူနည်းစုအဖြစ်နဲ့ တရားနာပြီး သကာလ နေကြတယ်၊ အချို့ မိုးသံ-လေသံကြောင့် မလာနိုင်ကြငြားသော်လဲ သုညတကွယ်လို့ရှိရင် နိဗ္ဗာန်ကွယ်တယ်ဆိုတဲ့ ဥစ္စာ သူ့ခမျာများ မသိရဘူး ... (မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့မှာ ထူးထူးလည်လည် သိရ

တယ်ဆိုတော့ သုညတမဆိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒကာဒကာမတို့ ငါ
ငါ့ဥစ္စာ လိုက်ပါတယ် ... (လိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဝေဒနာကို ငါထင်တယ်၊ ငါ့ဥစ္စာထင်တယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)
ထင်တော့ ဒိဋ္ဌိတဏှာမလာဘူးလား ... (လာပါတယ်) ငါက ဒိဋ္ဌိ၊
ငါ့ဥစ္စာက တဏှာကိုးဗျ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဘက်က ခုနက်က ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ကံကို
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းလိုက်တော့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏဆိုတာ ဒိဋ္ဌိဘက်
ကသွားတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား ...
(ကျပါပြီဘုရား)။

ငါ့ဥစ္စာလို့ ငါ့ဥစ္စာကလေးနာနေတာ ငါ့သားကလေး နာနေ
တာဆိုတော့ ငါ့ဥစ္စာနာနေတယ် ... (မှန်ပါ့) ငါ့သားကလေး
နေကောင်းနေတယ်ဆိုတာလဲ သုခဝေဒနာကို ငါ့သား လုပ်ထား
တယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ ... ဒါဖြင့် အဲဒီကျတော့ တဏှာ၊ ဥပါဒါနံ၊ ကံ၊ ဇာတိ၊
ဇရာ၊ မရဏ လာပြန်ပြီ ... (မှန်ပါ့) ဒါက ငါ့ဥစ္စာကြောင့် လာတဲ့
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ... (မှန်ပါ့) ခုနက်က ငါ့ကြောင့်လာတဲ့ ...
(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဘုရား) ငါ့ဥစ္စာကြောင့်လာတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာ
သေချာကြပလား ... (သေချာပါပြီဘုရား)။ အဲဒါ ဒကာ ဒကာမ
တို့ လေးလေးနက်နက် မှတ်စမ်းပါ။ သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်
နိုင်လို့ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်လို့ပါ
ဘုရား) သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်လို့ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးမာဒင် ဘယ်လောက်အရေးကြီးသတုံး (ကြီးပါတယ်) ကြီး

တယ်တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကတော့ ငါနဲ့ ငါ့ဥစ္စာမှပဲ ခင်ဗျားတို့မှာဖြင့်
ကိုယ့်အရေးကြီးတဲ့ အချက်မှတ်နေတယ် (မှန်ပါ) ငါက ဒီဌို၊
ငါ့ဥစ္စာကတဏှာ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ငါက... (ဒီဌိုပါ) ငါ့ဥစ္စာက ... (တဏှာပါ) ကဲ- ငါ့ကြောင့်
လဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တစ်ချက်သွားပြီ ... (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာကြောင့်
ကော (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တစ်ချက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒါဟာ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နှစ်သံသရာ ခရီးလမ်းကြီး
နှစ်ခုပေါ်လာတာဟာ ဦးမာဒင်၊ ဦးလှဘူးတို့စဉ်းစားပါတဲ့ သုညတ
မမြင်လို့ ... (မှန်ပါ) ဘယ်လိုဆိုကြပါ့မယ် ... (သုညတ
မမြင်လို့ပါဘုရား)။

အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပေါ်လာတယ်
ဆိုကတည်းကိုက ခင်ဗျားတို့ သံသရာခရီးလမ်းကြီးကဖြင့် ဒါလဲ
မိမိသွားတာပဲ ... (မှန်ပါ) ဒီဟာကော ... (မိမိသွားတာပါ)
ဒါကော ... (မိမိသွားတာပါ) ဒါလဲ မိမိရောက်တာပဲ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ကဲ ... ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဥစ္စာ သူများသွားနေတာလား
မိမိသွားနေတာလား ... (မိမိသွားနေတာပါ) ဪ ...
ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ မိမိတည်ထောင်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (မှန်ပါ) ရှင်း
ကြပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သူများတည်ထောင်တာလား ... မိမိတည်ထောင်တာလား၊
(မိမိတည်ထောင်တာပါဘုရား)။

ဪ ... ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေက ဘယ်
နှယ်ကြောင့် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှစ်ခုကို ကိုယ်ဆင်းရဲကြောင်း ပဋိစ္စ

သမုပ္ပါဒ် နှစ်ခုကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပယောဂကြီးနဲ့ လုပ်ပါလိမ့်မလဲ
မေးဖို့ အကြောင်း ကြုံလာတယ် ... (ကြုံလာပါတယ်ဘုရား)။

ထိုကဲ့သို့ ကြုံလာတာကြုံချင်လို့ ကြုံရတာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျား
တို့ သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်လို့ ... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြ
ပလား ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် ... (သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်
လို့ပါဘုရား)။

ဪ ... ဒကာသစ်ရေ ဒါဖြင့် ဦးမာဒင် ဆရာကောင်း
သမားကောင်း ... သိပ်လိုတယ် ... (လိုပါတယ်) လိုပြီ- လိုပြီ
ဦးလှဘူးရေ ... (လိုပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ ... ဒကာဒကာမတို့ ဒါ အခု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး
ပြီးသွားပြီလဲ ... (နှစ်မျိုးပါ) နှစ်မျိုးပြီးသွားပြီ၊ ဒိဋ္ဌိကြောင့် ဖြစ်တဲ့
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တစ်မျိုး၊ ငါ့ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (တစ်မျိုးပါ
ဘုရား)၊ ငါ့ဥစ္စာကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (တစ်မျိုးပါဘုရား)၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တစ်မျိုးလို့ ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ သိထားပြန်
တော့ ဪ ... ငါ့ကြောင့်လဲ အပါယ်သွားတယ် ... (မှန်ပါ)
ငါ့ဥစ္စာကြောင့်လဲ ... (အပါယ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

အင်း ... ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာနေတဲ့အခါကျတော့ ငါမရှိရင်
ဖြင့်ခက်တော့တာပဲ ... (မှန်ပါ) အင်း ... ငါမရှိလို့ရှိရင် ခက်
တာမဟုတ်ဘူး၊ ငါမရှိရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

သို့သော် ... ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဘာတဲ့ ... (ငါမရှိရင်
ခက်ပါသတဲ့) သုညတ နားမလည်တော့ ဒီဥစ္စာ တကယ်အရေး
တကြီးသုံးပါတယ် ... (သုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီစကားလေး တစ်လုံးက နားထောင်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါ) ဒီစကားလေးတစ်လုံး နားထောင်စမ်းပါ ဦးလှဘူးရေ . . . (မှန်လှပါတုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေ ပြန်သွားတဲ့အခါ တစ်ခုခု ချို့ယွင်းနေတဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် ငါမရှိရင် ဒီလိုချည်းပဲ (ပြောပါတယ်တုရား)။

ဒါက ဒိဋ္ဌိစလိုက်တာ . . . (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိစလိုက်တော့ ကိုယ်ကလဲ သုညတနားမလည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတော့ အားလုံး ဒကာ ဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆက်သွားပြီ . . . (မှန်ပါ) မသွားပါနဲ့ ဆိုလို့ . . . (မရပါတုရား) မသွားပါနဲ့ဆိုလို့ မရတော့ဘူးဆိုတာ သေချာကြပလား . . . (သေချာပါပြီတုရား)။

အင်း - ငါမရှိတော့ ဘာဖြစ်သတုံး၊ ဟို - ငါ့ဥစ္စာတွေပျောက်ကုန်တာပေါ့ . . . (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာတွေ ပျက်စီးကုန်တာပေါ့ . . . (မှန်ပါတုရား)။

အင်း . . . ငါ့ဥစ္စာတွေတဲ့၊ ဒကာ ဒကာမတို့ တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖွင့်ပြန်ပြီ . . . (ဖွင့်ပါတယ်တုရား)။

ခုနစ်တုန်းက ငါ့-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (မှန်ပါ) ငါ့- ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် . . . (မှန်ပါ) ရှင်းပလား . . . (ရှင်းပါပြီတုရား)။

နောက်ကျတော့ . . . ငါမရှိလို့ရှိရင် ငါ့ပစ္စည်းတွေဟာ ကစဉ်ကရဲဖြစ်ကုန်တာပဲ၊ ဟာကုန်တာပဲ . . . ငါ့ဥစ္စာတွေ ဟာကုန်ပြီ (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာတွေ ဟာတယ်ဆိုတော့ ဘာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တုံး . . . (တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါတုရား)။

အင်း - ခင်ဗျားတို့ အိမ်ပြန်မှာကို ဘုန်းကြီးက စိုးရိမ်တယ် . .

(မှန်ပါ) ဦးမာဒင် အိမ်ပြန်မှာစိုးရိမ်တယ် ... (မှန်ပါ) ဦးလှဘူး မစိုးရိမ်ထိုက်ဘူးလား ... (စိုးရိမ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟ... အိမ်ပြန်တာ ဘုန်းကြီးက ဘာစိုးရိမ်စရာ ရှိသလဲ ... အို ... ဒီနှစ်ခုက သွားတော့မလို့ ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်တာကို မသဘောလို့ မဟုတ်ပါဘူး ... (မှန်ပါ) ဪ ... အိမ်ပြန်တာလား၊ အပါယ်ပြန်တာလားဆိုတာ ... (အပါယ်ပြန်တာပါဘုရား) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား) အံ့မယ်လေး... ကြောက်စရာကြီးပါကလား... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါက ဘုန်းကြီးက စကားတတ်လို့ ရေရေလည်လည် ပြောတတ်လို့ ဒီအဓိပ္ပါယ် ရောက်သွားတာကိုး ... လို့ ဒကာသစ်က ဆိုချင်သလား ... ဖြစ်စဉ်ကိုက်လား (ဖြစ်စဉ်ကိုက်ပါဘုရား)။

ဒါ ... ဘာမှမငြင်းကြနဲ့နော် ... (မှန်ပါ) ဖြစ်စဉ်ကိုက်ပါဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ဒီဒကာဒကာမတွေ မန္တလေးက ဒကာဒကာမတွေလဲ မန္တလေးပြန် ... အိမ်ရောက်သွားလို့ ရှိရင်ဖြင့် နှလုံးသွင်းမှားမှာတော့ သိပ်စိုးရိမ်ရတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဪ ... ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ပြန်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီနှစ်လုံးဟာ တစ်လုံးလာရင် နှစ်လုံးလာမှာပဲ ... (မှန်ပါ) ငါမရှိရင်က စ၊ တယ် ... (မှန်ပါ) ငါမရှိရင်က စတော့ ဒီဌိပဓမ္မသမုပ္ပါဒ် အရင် စ၊ လိုက်တယ် ... (စ၊ ပါတယ်ဘုရား)။

တော်တော်ကြာကျတော့ ငါမရှိရင် ဘာဖြစ်သတုံး မေးကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ငါ့ဥစ္စာတွေ ကစင့်ကရဲ ဖြစ်ကုန်တယ်- (မှန်ပါ)

ဟာ . . . တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စ, ပြန်ပြီ . . . (စ, ပါတယ်) မစ,
ဘူးလား . . . (စ, ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အိမ်ပြန်တာလား . . . ၊ အပါယ်သွား
ကြတာလား . . . (အပါယ်သွားကြတာပါဘုရား)။

ဒါ . . . ဘာနားမလည်လို့ ဒီအဖြစ် ရောက်သွားပါလိမ့် . . .
(သုညတ နားမလည်လို့ပါဘုရား) အဲ . . . သုညတ အရေးကြီး
တာပေါ့ဗျ . . . (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ . . . ဒကာဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးက သူက ထုံးလိုမ္မေ ရေ
လိုနှောက်ပြီး သကာလ စကားကလဲတတ်၊ တရားကလဲ တတ်မို့
ဒီလိုပြောတာလို့ ဒကာကြီး ဦးမာဒင်တို့က မဆိုနဲ့ . . . (မဆိုပါ
ဘုရား) အမှန်ပါ- အမှန်ပါ . . . (မှန်ပါ) ဒီမှာကြည့်ပါ ဖြစ်စဉ်
ကိုက်ပါ . . . (မှန်ပါ)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီအတိုင်းပါပဲ . . . တဲ့၊ အဲဒီတော့ ကိုယ့်အိမ်
ကိုယ်ပြန်တာ ဘာအပြစ်ရှိသတုံး . . . လို့ အံမာ -မေးများ ငေါ့ရင်
အခက်ကြီး . . . (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဟ . . . အပြစ်က နည်းတဲ့အပြစ်မှမဟုတ်ဘဲ . . . (မှန်ပါ)
ဒီ . . . သုညတကို နားမလည်ရင် နည်းတဲ့အပြစ်လား . . .
(မနည်းပါဘုရား)။

မနည်းဘူးတဲ့ ဒီဌိ ဒီဌပါဒါန် ဒီဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံဆိုတော့ အနာ
ဂတ်အကြောင်းသုံးခုပေါ်လာတယ် . . . (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား)၊
ပေါ်လာတော့ အနာဂတ် အကျိုးကျတော့တဲ့ ဦးလှဘူး ဖြတ်လို့
ရသေးသလား . . . (မရပါဘုရား)။

ကိုင်း . . . ဒါဟာ ငါမရှိရင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် . . . (မှန်ပါ)

ငါ့ဥစ္စာတွေ ကစဉ်ကရဲဖြစ်ကုန်ပြီဆိုတော့ ငါ့ဥစ္စာဆိုတာက တဏှာ
ကလာတဲ့ ငါ ... (မှန်ပါ)။

တဏှာလာတော့ တဏှာချည့်နေသေးရဲ့လား ... (မနေပါ
ဘုရား) တဏှာပစ္စယာ ... (ဥပါဒါနံပါ) ဥပါဒါနပစ္စယာ ...
(ကမ္မဘဝေါ) ဘမ္မဘဝပစ္စယာ ... (ဇာတိပါဘုရား) အဲ ...
ဇာတိဆိုရင်ပဲ ဇရာမရဏ သွားရုံပဲရှိတယ် ... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေပြီးတော့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ
ပြန်ကြသည့်ဥစ္စာသည် ဘုန်းကြီးက ဟာ ... တရားချည့် အား
ထုတ်နေစေချင်တဲ့ သဘောပဲ ... ဒါကြောင့် ဒို့ကိုပြောတာပဲလို့
ဒီလိုမဆိုပါနဲ့ ... (မှန်ပါဘုရား)။

အားထုတ်စေချင်တာကတော့ဖြင့် မှန်ပါတယ် ... (မှန်ပါ)
သို့သော် ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှစ်ခုကို ခင်ဗျားတို့က
အိမ်ပြန်ပြီး နှုတ်ဆက်ချင်သေးတယ် ... (မှန်ပါ) ရိပ်မိပလား
... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဦးလှဘူး ဘာတဲ့တုံး- (လောလောဆယ် နှုတ်ဆက်ချင်ပါတယ်
ဘုရား) အရောက်နှေးမှာစိုးတယ် ... (မှန်ပါ) ဟ ... ဘယ်
တုန်း အရောက်နှေးမှာ ပြောစမ်းပါဦး ... ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ
တဲ့- ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာလို့ မပြောဘူးလား (ပြောပါတယ်ဘုရား)။

ဪ - ဒါဖြင့် ဘုရားဟောနဲ့ကိုက်ပြီး (မှန်ပါ) “စတ္တာရော
အပါယာ သကဂေဟသဒိသာ” တဲ့။ စတ္တာရောအပါယာ- အပါယ်
လေးဘုံတို့သည်၊ သကဂေဟဒိသာ-မိမိအမြဲနေရာ အိမ်ဂေဟကြီး
နဲ့ တူကုန်၏- တဲ့- (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

အံ့မာလေး ကြောက်စရာကြီးပါလား ဒကာဒကာမတို့။
(မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့ သိတာနဲ့ အခုဘုန်းကြီး သေသေချာချာ
ပါဠိတော်တွေ- အဋ္ဌကထာတွေ ကိုးပြီးသကာလ ရှင်းရှင်းလင်း
လင်း ပြလိုက်တော့ သုညတမပါဘဲနဲ့ ပြန်ကြတော့မယ် ဆိုလို့
ရှိရင် ဦးလှဘူး တယ်စိုးရိမ်စရာကောင်းတယ် ... (စိုးရိမ်စရာပါ
ဘုရား)။

သူတို့ကတော့ ဆိုလိမ့်မယ်တဲ့၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်တာ ဘာ
အပြစ်ရှိသတုံးလို့ ပြောလိမ့်မယ်၊ ဘုရားကပဲ ကိုယ့်အိမ်ဆိုတာ
အပါယ်လေးပါးကွတဲ့ ... (မှန်ပါ) မပြောဘူးလား ... (ပြောပါ
တယ်ဘုရား)။

ပမတ္တဿနာမ - သုညကိုမေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား၊ စတ္တာ
ရောအပါယော- အပါယ်လေးဘုံတို့သည်၊ သကဂေဟဒိသာ- အမြဲ
နေရာ မိမိအိမ်ဂေဟာကြီးပါပေတည်း (မှန်ပါ) သေသေချာချာ ဓမ္မ
ပဒအဋ္ဌကထာမှာလဲဖွင့်ပါတယ် (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်သာ ပြန်ကြဦးမလား
... လို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် မပြန်လဲမဖြစ်ဘူး ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဟ ... ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံး ပြောစမ်းပါဦး ဆိုလို့ရှိရင်
ဒိဋ္ဌိတဏှာကြောင့်ဘုရား (မှန်ပါ)။

ကဲ ... ဒါဖြင့် ပြန်တော့ ပြန်တာပေါ့ ဒကာ ဒကာမတို့က
အိမ်ရောက်လို့ရှိရင် သုညတမမေ့စေနဲ့ ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာမမေ့ရမှာလဲ (သုညတမမေ့ရမှာပါ ဘုရား) ဝေဒနာပေါ်

တာကို ဝေဒနာလို့လဲ သိလိုက်၊ ဖြစ်ပျက်လို့လဲ သိလိုက် (မှန်ပါ)
သညာပေါ်လာရင် ... (သညာလို့လဲသိ၊ ဖြစ်ပျက်လို့လဲသိ)
စိတ်ကလေးပေါ်လာရင် ... (စိတ်လို့လဲသိ ဖြစ်ပျက်လို့လဲ
သိရပါမယ်ဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ ငါ-ငါဥစ္စာမဟုတ်ကြောင်း မထင်ရှားဘူးလား
... (ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား) အဲဒီလို ထင်ရှားတော့ကို ဒီပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် နှစ်ခုဟာ လာနိုင်သေးရဲ့လား ... (မလာနိုင်ပါဘုရား)။

ဪ ... ဒါဖြင့် ဒီလိုဆိုလို့ရှိရင်လဲ၊ အင်း ... နိဗ္ဗာန်
ဆိုတာကိုယ့်အိမ်ကသွားလဲ ရတာပဲ ... (မှန်ပါ) ဓမ္မာရုံကသွား
လဲ ... (ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်သွားတဲ့ ဥစ္စာသည်ကားလို့ဆိုရင်
နေရာရွေးစရာ ရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား) မရှိပါဘူး၊
ဟင်းချက်ရင်း မီးဖိုချောင်ထဲက သွားတာတွေလဲ ရှိနေတာပဲ ...
(မှန်ပါ)။

ကဲ ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဘာအရေးကြီးသတုံး ...
ဆိုတာဖြင့် ဒကာသစ် ယနေ့တရားပေါ်လာတယ် ... (ပေါ်လာ
ပါတယ်ဘုရား) ကဲ ... ဘာပေါ်ကြသတုံး ... (သုညတ
အရေးကြီး ပါတယ်ဘုရား) သုညတဖြစ်ဖို့ ... (မှန်ပါဘုရား)
ရှင်းကြပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အင်မတန် အဖိုးတန်တယ် ဦးမာဒင်ရေ ... (တန်ပါတယ်
ဘုရား) အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်လို့ ဆိုတာ သေချာပြီ ...
(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

သို့သော် ... ဘုန်းကြီးသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကလေး တစ်ခု

ပြပါရစေဦးတဲ့၊ အခု ဒီဥပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လေးပြပြီးပါပြီ (မှန်ပါ)
 လောဘပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ... (ပြီးပါပြီ) မောဟပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ကလေးက ကျန်သေးတယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

မောဟ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကလေးက တခြား မဟုတ်ဘူး ... တဲ့၊
 ဝေဒနာလေးပေါ်လာတယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီကာဒကာမတို့
 သည် ဝေဒနာရယ်လို့ မသိလိုက်ဘူး ... (မှန်ပါ) မသိဘဲနဲ့ သူ့
 ဟာသူဖြစ် သူ့ဟာသူချုပ်သွားတာ ခင်ဗျားတို့က သိလိုက်သေးရဲ့
 လား (မသိပါ) မသိလိုက်တော့ ဒုက္ခသစ္စာ မသိတာဘဲ (မှန်ပါ)
 မသိလိုက်တော့ မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာကလာတယ် ... (လာပါတယ်
 ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ... (သင်္ခါရာပါ) သင်္ခါရပစ္စယာ ...
 (ဝိညာဏ်ပါဘုရား)။

ဟော ... ဒီကာဒကာမတို့တဲ့ ယခုဘဝ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့နော်
 (မှန်ပါ) အနာဂတ်ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဏ်နဲ့ သွားဆက်ပြန်တယ် (မှန်ပါ)
 မဆက်ဘူးလား ... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုညတမသိလို့ရှိရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုး ပေါ်တယ်
 ... (မှန်ပါဘုရား)။

သုညတမသိရင် ... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုး ပေါ်ပါတယ်
 ဘုရား) ဒီဟာ အင်မတန် အခြေပါတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ-
 (မှန်ပါ)။

ဪ ... ငါတို့သိနိုင်ခဲ့တဲ့ အဓိပ္ပာယ်လား၊ ဒါကြောင့်
 ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သုညတဆိုက်ရင်လဲ သေမင်း
 မမြင်နိုင်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်ကွာ ... တဲ့ (မှန်ပါ) သဘောကျ

ပလား - (ကျပါပြီ)။

သုညတဆိုက်ရင် - (သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့ နိဗ္ဗာန် ရောက်ပါတယ်ဘုရား) သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်လို့ သေသေချာချာ ဟောထားပြန်တော့လဲ ဪ - သုညတ တရားလဲ အထူးအရေးကြီးတဲ့ တရားထဲ အဝင်အပါ- ပါကလားဆိုတာ အားလုံးဦးလှဘူးနဲ့တကွ ဦးမာဒင်တို့ ဒကာသစ်တို့ မှတ်ရလိမ့်မယ်- (မှန်ပါ) မမှတ်ထိုက်ဘူးလား (မှတ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီသုညတဆိုက်ရင်လဲ သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့နေရာ ရောက်သတဲ့ (မှန်ပါဘုရား) သုညတဆိုက်ရင် - (သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့ နေရာ ရောက်ပါတယ်)။

အင်း- ဒါသမုတိသစ္စာနယ်ကနေပြီး သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့နေရာ ရောက်တယ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုတာပါပဲ - (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာဆိုက်ဖို့ အရေးကြီးသတုံး - (သုညတဆိုက်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

သုညတဆိုက်ဖို့ ဆိုတော့ ဒကာသစ် သေသေချာချာ မှတ်စမ်းပါ။ တစ်ခုသောတရားတွေ့လိုက်ရှိရင် ငါမဟုတ်ကြောင်းသိလို့ရှိရင်လဲ သုညတဖြစ်ပါတယ် - (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ကြောင်း သိလို့ရှိရင်လဲ - (သုညတ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ-ဒါဖြင့် ငါမဟုတ်ကြောင်း သိလိုက်လို့ ရှိရင်လဲ သုညတဖြစ်တယ်- (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ကြောင်း သိပြန်ရင်လဲ (သုညတ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒို့ ဒီနှစ်လုံးသိဖို့ တယ်အရေးကြီးပါကလား... (ကြီးပါတယ်ဘုရား) ဒီနှစ်လုံး သိလိုက်ရင် ဒကာ

ဒကာမတို့ ကိုယ့်သန္တာန်မှာ သုညတမင်ဟာ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်
... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သုညတမည်တဲ့ မင်လာတာပဲ ... (မှန်ပါ) မလာပါနဲ့ဆိုလို့
(မရပါဘုရား)။

ဪ ... ဒါဖြင့် ဒီလိုလုပ်ကြစို့နော် ... ဒကာဒကာမတို့
အလုပ်လုပ်မှပဲ ပေါ်တော့မယ် ... (မှန်လှပါဘုရား)၊ အလုပ်
မလုပ်လို့ ရှိရင်ဖြင့် ... (မပေါ်ပါဘုရား) ပေါ်စရာ အကြောင်း
မရှိဘူးဆိုတာ ရှင်းကြပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း ... ဒါဖြင့် ပြပါဦးမယ်၊ ဒကာဒကာမတို့ အတော်
အရေးကြီးတဲ့ တရားလို့ ဆိုတာကိုလဲ ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်
အတွက်မှာဖြင့် အနာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် ကုရမည့်ဆေး ပေးရင်
အရေးကြီးတယ်ယူမှာ ... (မှန်ပါ)။

အနာပျောက်တဲ့ဆေး ပေးလို့ရှိရင် အနာရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာဖြင့်
အနာပျောက်တဲ့ဆေး ပေးလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ့်အတွက်မှာဖြင့်
အရေးကြီးတယ်ယူဆမှာ ... (မှန်လှပါ)။

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးဟာ
'ရောဂတော ဂဏ္ဍတော သလ္လတော အယတော အာဗာဓတော'
ဆိုတဲ့ မနေ့က ပြောခဲ့တဲ့တရားအတိုင်း ရောဂါအမျိုးမျိုးရှိတဲ့ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကြီးကို သုညတမင်နဲ့ ဒကာဒကာမတွေ ကုလိုက်လို့ရှိရင်
ပျောက်သွားလို့ရှိရင်လဲတဲ့ ဪ ... ဒို့ရောဂါရှိလို့ ဒီတရား
ဆေးဟာ အရေးကြီးတာပဲ မှတ်လိုက် (မှန်ပါဘုရား)။

ရောဂါ မပျောက်သေးရင်ဖြင့် ... (အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)
အရေးကြီးတာချည့်ပဲဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ (မှန်ပါဘုရား)။

ရောဂါ မပျောက်သေးရင် ... (အရေးကြီးတာချည့်ပါဘုရား)
အရေးကြီးတာချည့် မှတ်ကြဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့ ဒါဖြင့်
အလုပ်သင်ပါတော့မယ် သူညတ ဆိုက်အောင် ... (မှန်လှပါ)။

သူညတဆိုက်အောင် ဘာလုပ်တော့မယ် ... (အလုပ်သင်ပါ
တော့မယ်ဘုရား)။

အလုပ်သင်တော့မယ်ဆိုတော့ ဪ ... ဘုန်းကြီး တရား
ဟောနေတာ နာလို့တော့ကောင်းပါရဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိဘူးလို့
ခင်ဗျားတို့ တော်တော်ကြာ မပြောနဲ့ (မှန်ပါ)။

ဘုန်းကြီးက တရားဟောတာပဲ အပြောလဲ ကောင်းပါတယ်၊
နားလည်အောင် ရှင်းအောင်လဲ ပြောပါတယ်၊ လုပ်တော့ ဘာလုပ်
ရမှန်း မသိဘူးလို့ ဒီအထဲ တချို့ကလဲ ပါချင်ပါမယ် ... (ပါပါ
မယ်ဘုရား) ဒီလို မပါစေနဲ့တဲ့၊ အခု အလုပ်သင်တော့မယ်လို့
မှတ် ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဘာပါလိမ့် ... (အလုပ်သင်ပါတော့မယ်ဘုရား)။

အလုပ်သင်တော့ အစက ဒီနာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယ
ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တွေ ဒါတွေက ပြီးခဲ့ပြီ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း မသင်နိုင်
ဘူး ... (မှန်ပါ) ရှုနည်းမှတ်နည်းပဲ သင်ဖို့ပဲ (မှန်ပါ) ဒကာဒကာ
မတွေ ရိပ်မိပလား ... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘာသင်မှာပါလိမ့် ... (ရှုနည်း၊ မှတ်နည်း သင်မှာပါဘုရား)
အေး ... ဒါကို သင်ကြပါစို့ ... ဒါကို သင်ကြပါစို့၊ ဒီပြင်ဟာ
တွေသင်နေလို့ရှိရင်ဖြင့် အရင်လူတွေက တယ်နာတယ် ဒကာသစ်
ရ ... (မှန်ပါ) မနာဘူးလား ... (နာပါတယ်ဘုရား)။

အရင် ရုပ်နာမ်ကွဲပြီးသား အကြောင်းအကျိုး ဆက်တတ်ပြီး

သား၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်လောက် သိပြီးသား၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်လောက်ကို သိပြီးသား၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဆိုတာကတော့ ဘုန်းကြီးဟောနေတယ်၊ ဦးမာဒင် နေ့တိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါနေတာ ဒါ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တွေပါပဲ ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သုညတမဆိုက်ရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုးလာသတုံး (သုံးမျိုးလာပါတယ်ဘုရား) ဪ ... သုညတမဆိုက်ရင် သုံးမျိုးလာတယ်နော် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သုံးမျိုးလာလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာလာတယ် ... (မှန်ပါ့) သုံးမျိုးစလုံးဟာ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချည်းပဲ ... (မှန်ပါ့)။

သုံးမျိုးစလုံးဟာ ... (သမုဒယနဲ့ဒုက္ခချည်းပါဘုရား) ကောင်းပြီ၊ သုညတဆိုက်သွားရင် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်တယ် ... (မှန်ပါ့) ဒါဖြင့် နှစ်ခုချုပ်ရင် နှစ်ခုပေါ်မှာပဲ (မှန်ပါ့)။

နှစ်ခုချုပ်ရင် ... (နှစ်ခုပေါ်မှာပါဘုရား) အင်း ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်သွားတယ်ဆိုရင် နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂင်ပေါ်ဖို့ပဲ ... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အေး ... ဒါကြောင့် ရိရိသေသေ ကျီးကျီးနွံနွံ လိုလိုချင်ချင် သံသရာဘေးကြောက်ပြီး သကာလ ကိုင်း ... ဒကာဒကာမတို့ နာကြ၊ အလုပ်ပြတော့မယ် (မှန်ပါ့) ကဲ ... အလုပ်ပြတော့မယ် သေသေချာချာကြည့်ကြ။

ဒကာဒကာမတို့ သန္တာန်မှာ ဝေဒနာလဲ သုံးမျိုးပဲရှိတယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား) အလွန်ဆုံး ငါးမျိုးရှိတယ် ထားလိုက်ပါတော့၊

သို့သော် သုံးမျိုးထဲ ပေါင်းလိုက်ရင်လဲ အတွင်းဝင်သွားလို့ ဘုရားက သုံးမျိုးပဲလို့ ဟောလိုက်ပါတယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ယားမယ်၊ နာမယ် အောင့်မယ်ဆိုတာ ဘာဝေဒနာတုံး (ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား)။

အင်း ... ဒုက္ခဝေဒနာ သိသွားကတည်းက ဒါပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပျောက်နေပြီ (မှန်ပါ့ဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပျောက်ပြီ ဒကာဒကာမတို့ ... (မှန်ပါ) ဒီကတည်းက ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါပျောက်တယ်ဆိုတာ ငါပျောက်တာပဲ ... (မှန်ပါ့ဘုရား) ငါတစ်ခု ဆိတ်သုဉ်းသွားပြီ ... (မှန်ပါ) ဝေဒနာပေါ်တာကို ဝေဒနာပေါ်မှန်းသိရင် ငါတစ်ခု ဆိတ်သုဉ်းသွားပြီ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သို့သော်လည်း ဒကာဒကာမတွေ ဝေဒနာပေါ်တာ ဝေဒနာပေါ်မှန်းသိရင် ငါပျောက်ပြီ ... (မှန်ပါ) ဝေဒနာကိုး ဒကာသစ်ရ (မှန်ပါ) ငါဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒီဝေဒနာကလေးကို တစ်ခါ ဦးမာဒင်က စောင့်ဆိုင်းပြီး နည်းနည်းကြည့်လိုက်တောပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ) ကြည့်လိုက်တော့ ဝေဒနာကလေး၏ သက်တမ်းကလဲ ၁ နဲ့ ၂ ပဲရှိတယ် (မှန်ပါ) ၁-မှာ ဖြစ်ပြီး ၂ မှာပျက်ရှာတယ် ... (မှန်ပါ) မပျက်ဘူးလား (ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အပျက်မြင်လိုက်တယ် ... (မှန်ပါ) အပျက်မြင်လိုက်တော့ ငါ့ဥစ္စာရှိသေးရဲ့လား ... (မရှိပါဘုရား)။

ဟာ ... ဒါဖြင့် အဖြစ်မြင်ရင် ငါပြုတ်တယ် ... (မှန်ပါ့ဘုရား) အပျက်မြင်ရင် ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တယ် ... (မှန်ပါ) သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဖြစ်မြင်ရင် ... (ငါ့ပြတ်တယ်)၊ အပျက်မြင်ရင် ...
(ငါ့ဥစ္စာ ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ ... ဒါဖြင့် ဒို့ဟာ ဖြစ်ပျက်မြင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်
... (မှန်ပါ) ဦးမာဒင် ဒီရောက်တာပဲ ... (ရောက်ပါတယ်) ဒီ
ရောက်တာပဲ၊ ဒီကလွဲလို့ ဟောလို့မရဘူး ... (မှန်ပါ) သုံးဆယ့်
တစ်ဘုံထဲမှာရှိတာကလဲ ဖြစ်ပျက်ပဲ ရှိတာကိုး (မှန်ပါ) ဒီပြင်ဟာက
တန်ဆာသာဆင်နေရတယ် ဒကာဒကာမတို့ ဒါရှုဖို့ပါပဲ ...
(မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ ... ဒကာဒကာမတို့ ငါက ဒီဌို၊ ငါ့ဥစ္စာက တဏှာ ...
(မှန်ပါ) ငါ ငါ့ဥစ္စာ မပြုတ်လို့ရှိရင်လဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တန်းတာပဲ
... (တန်းပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ့်နှယ့်ကြောင့် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မပြုတ်သတုံးလို့ မေးတဲ့အခါလဲ
ဒီက ဓမ္မအပေါ်၌ သုညတမဖြစ်ဖို့ ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား ...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဓမ္မအပေါ်၌ (သုညတမဖြစ်လို့ပါ) ဓမ္မအပေါ်၌ သုညတ
မဖြစ်လို့ လို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယားတယ် ဘာဝေဒနာတုံး... (ဒုက္ခဝေဒနာပါ)
ဪ ... ယားတိုင်း ယားတိုင်း ဒါ-ဒုက္ခဝေဒနာပါကလား...
ဒါဒုက္ခဝေဒနာပါကလားလို့ သိနေလို့ရှိရင်လဲ ဒကာဒကာမတို့
ဝေဒနာအလုပ်သာ ဖြစ်တော့တယ်၊ ငါ့အလုပ်မရှိဘူး... (မရှိပါ
ဘုရား) ဒီကတည်းက ငါ့ပြတ်ပြီ-(မှန်ပါ) မပြုတ်သေးဘူးလား-
(ပြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ-ယားတတ်ကြပလားခင်ဗျားတို့- (ယားတတ်ပါပြီ) ယား
တိုင်းယားတိုင်းဒါဘာဝေဒနာတုံး-(ဒုက္ခဝေဒနာပါ) သို့သော်လဲ
ဒုက္ခဝေဒနာတော့ သိပြီဆိုတော့ ဦးမာဒင် ဘာပြုတ်သွားသတုံး-
(ငါပြုတ်သွားတယ်) ငါပြုတ်သွားတယ်- (မှန်ပါ) ငါပြုတ်ပြီနော်-
(မှန်ပါဘုရား)။

ငါပြုတ်တယ်၊ စောင့်ကြည့်-စောင့်ကြည့် ဒကာဒကာမတို့၊
ဝိပဿနာဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရတဲ့ အလုပ်မျိုး - (မှန်ပါ) စောင့်ကြည့်
တော့ ဝေဒနာကလေးကလဲ ပျောက်ပျက်သွားတာပဲ - (မှန်ပါ)
ပျောက်ပျက်မသွားဘူးလား (ပျောက်ပျက်သွားပါတယ်ဘုရား)
ပျောက်ပျက်သွားတော့ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ပျောက်တာ - (မှန်ပါ
ဘုရား)။

အင်း - ပျောက်သွားတော့ ဘာပြုတ်သွားပါလိမ့်၊ ငါ့ဥစ္စာပြုတ်
သွားပါတယ်၊ တဏှာပြုတ်တယ် - (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ တဏှာ
ပြုတ်တယ်- (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ပေါ်လာတယ်လို့သိလို့ရှိရင် ငါပြုတ်တယ် - (မှန်ပါ)
ပျက်သွားပြီလို့သိရင်... (တဏှာပြုတ်ပါတယ်) ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တယ်
... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကလေးရှင်းနေအောင် ဦးမာဒင် ပြောရဦးမယ်(မှန်ပါ)
ပြောရမယ်- ပြောရမယ်၊ ဒီဥစ္စာကလေးဟာ ဩ... ဒို့ဖြစ်ပျက်
အလွန်ကျေးဇူးများတာပါကလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒကာဒကာမတို့ယနေ့
ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး နားလည်ရတဲ့အတွက် သေပျော်တဲ့တရား
... (မှန်ပါ) သေပျော်တဲ့တရားလို့ သေသေချာချာ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ယားတယ် - ယားတယ် ဒကာဒကာမတို့ ကျောကယား
တယ်ဟုတ်လား... (မှန်ပါ) ကျောကယားနေရင် ယားတာ ဘာ
ဝေဒနာတုံး... (ဒုက္ခဝေဒနာပါ) အင်း - ဒုက္ခဝေဒနာကလေး
တစ်ခု ပေါ်တာပဲလို့ မသိလိုက်ဘူးလား... (သိလိုက်ပါတယ်
ဘုရား) ဘာဖြစ်သွားသတုံး- (ငါပြုတ်သွားပါတယ်) ဟာ...
ဒကာသစ် နေရာကျပြီ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးမာဒင် ဘာပြုတ်သွားသတုံး- (ငါပြုတ်ပါတယ်) မြန်မာလို ငါ
ပြုတ်တယ်၊ စာလိုတော့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပ
လား... (ကျပါပြီ) ဝေဒနာအလုပ်သာရှိတော့တယ်၊ ငါ့အလုပ်
ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)။

ကိုင်း... စောင့်ကြည့်ပါဦး၊ စောင့်ကြည့်ပါဦးဆိုတော့ ပျက်တာ
ကလေးတွေ တွေ့လိမ့်မယ်... (မှန်ပါ) မတွေ့လားဗျာ- (တွေ့ပါ
တယ်) ပျက်တာကလေးတွေတော့ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ ပျက်တာပေါ့
... (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာဖြင့် ငါစီမံနေသလိုနေဖို့ပဲ (မှန်ပါ) ဒီလိုကော
နေကြရဲ့လား - (မနေပါ) မနေတာ ထောက်တော့ ပျက်တာ
မြင်လိုက်တော့ ဘာပြုတ်သတုံး - (ငါ့ဥစ္စာပြုတ်ပါတယ်) နေရာကျ
ပြီ... (မှန်ပါဘုရား)။

မြန်မာလိုပြောလိုက်တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ဒကာဒကာမတို့ ငါ့ဥစ္စာ
ပြုတ်တာပဲ (မှန်ပါ) စာလိုပြောကြစို့ ဆိုတော့ တဏှာပြုတ်
သွားတယ်- (မှန်ပါဘုရား)။

စာလိုပြောကြစို့ ဆိုတော့- (တဏှာပြုတ်ပါတယ်) ဩော်-
ဒါဖြင့် အဖြစ်မြင်ရင် ငါပြုတ် - (မှန်ပါ) အပျက်မြင်ရင်
ငါ့ဥစ္စာပြုတ်- (မှန်ပါဘုရား)။

အဖြစ်မြင်ရင်- (ငါပြုတ်ပါတယ်)- အပျက်မြင်ရင် - (ငါ့ဥစ္စာ
ပြုတ်ပါတယ်) သဘောကျပလား - (ကျပါပြီ) ရှင်းပြီနော် - (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား)။

ကိုင်း- ဒကာဒကာမတို့၊ ငါ- ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တော့ကို ဒါ-သုညတ
ဆိုက်သွားပြီ- (မှန်ပါ) ဝေဒနာအပေါ်၌ သုညတဆိုက်သွားပြီ-
(မှန်ပါ) မဆိုက်သေးဘူးလား- (ဆိုက်ပါပြီဘုရား)။

ဘယ်အပေါ်၌ဆိုက်ပါလိမ့် - (ဝေဒနာအပေါ်၌ဆိုက်ပါတယ်
ဘုရား) ဝေဒနာအပေါ်၌ ငါကော ရှိသေးရဲ့လား - (မရှိပါဘုရား)
အင်း - ငါ့ဥစ္စာကော (မရှိပါ) အင်း-ဒါဖြင့်ဝေဒနာအပေါ်၌ သုညတ
ဆိုက်သွားတော့ ဒီတရားသည် သုညတမဂ် သွားဖြစ်တယ် -
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရှုတဲ့တရားကလေးက ... (သုညတမဂ် သွားဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့် (သုညတမဂ်သွားဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အဲ
... ဒီက သုညတဖြစ်တော့ ဒီက ရှုတာကလဲ သုညမဂ်ပေါ့-
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဘက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လဲ ... ဘယ်နှစ်မျိုး ပြုတ်သွားပါ
လိမ့်... သုံးမျိုး... (မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်လဲ ပြုတ်ပါတယ်... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ငါ့ဥစ္စာလို့
စွဲလမ်းနေတဲ့ တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လဲ ... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)
ငါလို့စွဲထားတဲ့ ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လဲ ... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဦးလှဘူးတို့၊ ဦးမာဒင်တို့၊ ဒကာသစ်တို့၊
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တစ်ချက်ခုတ် သုံးချက်ပြတ် ... (မှန်ပါ)။

ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမလဲ - (တစ်ချက်ခုတ် သုံးချက်ပြတ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒီဘက်မှာ သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ချုပ်တယ်- (မှန်ပါ)။

ဘယ့်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာချုပ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဟာ- ဒကာသစ် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းလို့ ရှိရင်ဖြင့် ၄-ထဲ မှာ ၂-နှုတ်ရင် (၄-၂= ၂) ၂- ကျန်ရမယ် (မှန်ပါ) သစ္စာလေးပါး ကိုး- (မှန်ပါ) ချုပ်ပျောက်သွားတာက ဘယ်နှစ်သစ္စာတုံး- (နှစ် သစ္စာပါ) ဒါဖြင့် ကျန်ရစ်တာက ဘယ်နှစ်သစ္စာတုံး... (နှစ်သစ္စာ ပါဘုရား) ကျန်ရစ်တာ နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂကျန်ရစ်ရမယ်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဪ... နိဗ္ဗာန်နဲ့-မဂ် ကျန်ရစ်တော့တာပဲ ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ သုညတဆိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒါကြောင့် သေမင်း မမြင်နိုင်ဘူးဆိုတော့ သူ-နိဗ္ဗာန်ရောက်လို့ မမြင်ဘူးပြော တာ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒကာ ဒကာမတို့ သေပျော်တဲ့တရားဆိုတာပေါ်ကြ ပလား... (ပေါ်ပါပြီ) ကိုင်း... ခင်ဗျားတို့ရှေ့တွင် ဖြတ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးမာဒင် ဒီဥစ္စာ အပြောလား၊ အမြင်လားဗျာ (အမြင်ပါ ဘုရား) ခန္ဓာဖြစ်စဉ်နဲ့လဲ ဒီအတိုင်းပဲမဟုတ်လား- (ဒီအတိုင်းပါ ဘုရား) ဒါ-ခန္ဓာဖြစ်စဉ်ကိုပြတာ ... (မှန်ပါ) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာ ခန္ဓာ ဖြစ်စဉ်ကို ပြခြင်းဖြစ်ပါတယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ၌ သုညတဖြစ်ဖို့ သုညတဖြစ်ဖို့ အတော်အရေးကြီးပါလားဆိုတာပေါ်လာတယ်... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဒီက သုညတမဂ်ဖြစ်တော့ကို ဒီဘက်မှာ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်သွားတဲ့ အခါကျတော့ အင်း... ဒါလဲ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းတဲ့... သင်္ခါရဆိတ်သုဉ်းတဲ့... နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာတယ်... (ပေါ်လာပါတယ်) မပေါ်ပေဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သုညတနိဗ္ဗာန်ပဲ ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ) သဘောပကျ ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ရှုစရာသည် ကဲ... သုခဝေဒနာကလေး စိတ်ထဲချမ်းသာတာကလေး ပေါ်လာတယ်၊ ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာဝေဒနာပါလိမ့်... (သုခဝေဒနာပါဘုရား)။

အင်း... ဒီလိုသိလိုက်တယ်၊ ပေါ်တာကလေးသိလိုက်တယ်- (မှန်ပါ) ဒီကတည်းက ဘာပြုတ်သတုံး... (ငါပြုတ်ပါတယ်) ငါပြုတ်ပြန်ပြီ... (မှန်ပါ)။

စောင့်ကြည့်- စောင့်ကြည့်ဆိုတော့ ကြည့်ရင်းမတ္တနဲ့ ပျက်လာတယ်... (မှန်ပါ) မပျက်ဘူးလား... (ပျက်ပါတယ်) ဘာပြုတ်သွားသတုံး (ငါ့ဥစ္စာပြုတ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငါ-ငါ့ဥစ္စာပြုတ်သွားတော့ကို သုညတမဂ် သွားရတယ်... (မှန်ပါ) ငါ-ငါ့ဥစ္စာပြုတ်သွားတယ်ဆိုကတည်းကိုက ဒကာ ဒကာမတို့ သူ သုညတကြောင့်ဖြစ်တဲ့မဂ်ကရနေပြီ... (မှန်ပါ) မရသေးဘူးလား... (ရပါတယ်ဘုရား)။

(၃၅)

ရရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က သုံးခုစလုံး ဘယ်နှယ့်နေသတုံး...
(ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

သုံးခုကိုလဲ သစ္စာဖွဲ့လိုက်တော့ သစ္စာနှစ်ခု ... (မှန်ပါ) ဘာ
သစ္စာ ဘာသစ္စာတုံး (သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခပါဘုရား) သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခ
ပြုတ်ထွက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။

ဪ- ဒကာ ဒကာမတို့ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခ နှစ်ခုပြုတ်ပါတယ်
ဆိုကတည်းက ၄ထဲ ၂ နုတ်ပါ - (၂ ပဲ ကျန်ပါတယ်ဘုရား)
ဘာကျန်ပါလိမ့်ဗျာ- (နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂပါ) နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂမကျန်ရစ်
ဘူးလား- (ကျန်ရစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ ဒကာ ဒကာမတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ရှိရင်
ဖြင့် အဝေးကြီးလား အောက်မေ့နေတယ်၊ တစ်ခုပြုတ်တစ်ခု
ကျန်တာဆိုတာ သိလိုက်သဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အင်မတန် အဖိုး
တန်သွားပါပြီ- (တန်ပါပြီဘုရား) မတန်သေးဘူးလား (တန်ပါ
တယ်ဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဝေဒနာပေါ်တိုင်းသိ၊ ဝေဒနာပျက်တိုင်းသိ
(မှန်ပါ) ရှင်းပလား- (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း- (သိရပါမယ်) ဝေဒနာပျက်တိုင်း- (သိရပါ
မယ်) ဒါဖြင့် ပေါ်တာသိတော့ကို ဘာပျောက်သတဲ့ (ငါပျောက်ပါ
တယ်) အပျက်သိတော့- (ငါ့ဥစ္စာပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ငါ့ဥစ္စာ ပျောက်ပါတယ်ဆိုတာ သေချာတော့ သုညတဆိုက်
မဆိုက်- (ဆိုက်ပါတယ်ဘုရား) ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆိတ်သုဉ်းတဲ့တရား-
(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီသုခဝေဒနာကလေးဟာ ဘာတဲ့-(ငါ-ငါ့ဥစ္စာမှ ဆိတ်သုဉ်းတဲ့ တရားပါဘုရား) ဒါဖြင့် သုညတမဆိုက်သေးဘူးလား - (ဆိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် သုညတဆိုက်တော့ ဒီမဂ်သည်ကားလို့ဆိုရင် ဖြင့် သုညတမဂ်ဖြစ်သွားတာပဲ... (မှန်ပါ) ဒီမဂ်သည် ဘာဖြတ် ပါလိမ့်မတုံး မေးတော့မှ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခကို (ဖြတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ခုနင်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြပြီးမို့ ဦးမာဒင် ရှင်းတာနော်... (မှန်ပါ) နို့မဟုတ်ရင် ရှင်းပါ့မလား... (မရှင်းပါဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် အားလုံးဒကာဒကာမတို့ ဪ... သုညတ တစ်လုံးဟာလဲ ကိစ္စပြီးပါကလား... (မှန်ပါဘုရား)။

သုညတ တစ်လုံးဟာလဲ ... (ကိစ္စပြီးပါတယ်) ကိစ္စပြီးတယ် ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စာမသင် ပေမသင်နဲ့လဲရှိပါစေတော့ (မှန်ပါ) ဆရာကောင်း သမားကောင်းလဲ မတွေ့တော့ဘူးဆိုရင် စာအုပ်ထဲ ဘာတွေ ရေးထားထား ဦးမာဒင် မသိဘူး-(မှန်ပါ) သိပါ့မလား ... (မသိပါဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် ဪ... တစ်ခုပေါ်လာတာကို ဝေဒနာ ပေါ်လာတာကို ဝေဒနာရယ်လို့ သိရင်ပဲဒီဒွိပြုတ်ပြန်ပြီ... (မှန်ပါ) ဝေဒနာ ပျက်တာကလေး ဉာဏ်နဲ့ မြင်လိုက်ရင်ပဲ (တဏှာပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

တဏှာပြုတ်ပြီဆိုတော့ ငါပြုတ် ငါ့ဥစ္စာပြုတ်... (မှန်ပါ) ဉာဏ်နဲ့ပြုတ်ရင်ပြီးတာပဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘာနဲ့ဖြုတ်ရမတုံး... (ဉာဏ်နဲ့ဖြုတ်ရပါမယ်ဘုရား) ဉာဏ်နဲ့
ဖြုတ်သွားတာဆိုတာ သေချာပလား... (သေချာပါပြီဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ၌တဲ့ ဒီဟာ
ကလေးတစ်လုံးဟာ ပေါ်လာတဲ့တရားကလေးတွေ၏ ပေါ်တာ
သိမှု၊ ပျက်တာသိမှုသည် ပေါ်တာသိရင် ဒိဋ္ဌိဖြုတ်... (မှန်ပါ)
သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ ပျက်တာ သိရင် တဏှာဖြုတ်
... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ပေါ်တာသိရင်... (ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပျက်တာသိရင်
(တဏှာဖြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ကဲ... ဒကာသစ် နေရာကျပြီ ...
(ကျသွားပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ တဏှာဒိဋ္ဌိ ဖြုတ်ပါ
တယ် ဆိုကတည်းကိုကပဲ ... တဲ့၊ ပထမနိဗ္ဗာန်မရဘဲခံနိုင်ပါ
မလား ... (မခံနိုင်ပါဘုရား)။

ပထမနိဗ္ဗာန်ဟာ ဘာမှ ကျင့်စရာမလိုဘူး၊ ဒိဋ္ဌိဖြုတ်အောင်
လုပ် နိုင်ရင်ပြီးတာပဲ... (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိနဲ့တွဲနေတဲ့ တဏှာဖြုတ်သွား
လို့ရှိရင်လဲ ပြီးတာပဲ ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား ... (ရှင်းပါပြီ
ဘုရား)။

သို့သော်... ပထမနိဗ္ဗာန်ကန့်ကွက်တာက ဒိဋ္ဌိခေါင်းဆောင်
(မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိဖြုတ်ရင် ပထမနိဗ္ဗာန်ရတာပဲ ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြ
ပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သုညတတရား အားမထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ
ပထမနိဗ္ဗာန်ရဖို့ကို ဒကာသစ် ဝေးပါသေးတယ် (ဝေးပါတယ်
ဘုရား) ပထမနိဗ္ဗာန်ကို ကန့်ကွက်နေတာသည် သုညတ နား

မလည်မှု... (မှန်ပါဘုရား)။

ပထမနိဗ္ဗာန် မရောက်မှုသည် (သုညတ နားမလည်မှုပါ) သုညတ နားမလည်မှုလို့ဆိုတော့ အခုသေသေချာချာ ကြည့်တော့ စာသိနဲ့မရပါဘူး... (မရပါ) ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှရမယ်- (မှန်ပါ ဘုရား)။

စာသိနဲ့... (မရပါ) ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှ (ရပါမယ်)ကဲ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ သန္တာန်၌ လေကလေးကတိုက် ပန်ကာက လေးအပေါ်ကလည်နေတော့ လေကလေးက တိုက်တော့ ဖောဌဗ္ဗာရုံ ကလာထိတော့ သုခသဟဂုတ်ကာယဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ ဝေဒနာကလေး မပေါ်ဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်) သုခဝေဒနာ ကလေးပေါ်တယ် (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သုခဝေဒနာကလေးပေါ်တာကို ပေါ်တာ သိလိုက်တဲ့အခါကျ တော့ ဉာဏ်နဲ့သိမယ် (မှန်ပါ) မျက်လုံးနဲ့ကြည့်လို့မြင်တာမှ မဟုတ်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ရမယ်... (မှန်ပါဘုရား)။

အင်း... မြင်တော့သုခဝေဒနာ အလုပ်ပါကလား၊ သုခ ဝေဒနာပေါ်နေတာပါကလားဆိုတော့ မရှင်းလား (ရှင်းပါတယ် ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဦးမာဒင်ပဲ အကဲခတ်ပါတော့၊ ဦးလှဘူးပဲ အကဲ ခတ်ပါတော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပျောက်နေပြီ... (ပျောက်နေပါပြီ ဘုရား) ငါကော... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငါဟူသော ထင်မှတ်မှုမှ ဆိတ်သုဉ်းတယ် (မှန်ပါ) သုညတဖြစ်နေပြီ... (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် စောင့်ကြည့်ပါဦးလို့ ဆိုတော့ ဒီဝေဒနာကလေးဟာလဲ

နောက်ပန်ကာလေ မလာလို့ရှိရင်ပျက်ပြန်တယ်... (မှန်ပါ)မပျက်
ဘူးလား... (ပျက်ပါတယ်ဘုရား) အပျက်မြင်လိုက်တဲ့ အခါကျ
တော့ ငါ့ဥစ္စာကော... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) ဟုတ်သေးရဲ့လား
... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ငါ- ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ သိတဲ့ဉာဏ်ကလေး
သည် ဒီသုညတ သူ့အပေါ်မှာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်းတာကို သိတဲ့
ဉာဏ်... (မှန်လှပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်သည် ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆိတ်သုဉ်းတာ သိ
တဲ့ဉာဏ်... (မှန်ပါဘုရား)ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် စောင့်ကြည့်ပါဦးလို့ဆိုတော့ ဒီဝေဒနာကလေးဟာလဲ
နောက်ပန်ကာလေ မလာလို့ရှိရင် ပျက်ပြန်တယ် ... (မှန်ပါ)
မပျက်ဘူးလား... (ပျက်ပါတယ်ဘုရား) အပျက်မြင်လိုက်တဲ့အခါ
ကျတော့ ငါ့ဥစ္စာကော... (ပျောက်ပါတယ်ဘုရား) ဟုတ်သေးရဲ့
လား... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ သိတဲ့ဉာဏ်ကလေး
သည် ဒီသုညတ သူ့အပေါ်မှာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်းတာကို သိတဲ့
ဉာဏ်... (မှန်လှပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်သည် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်းတာသိ
တဲ့ဉာဏ်... (မှန်ပါဘုရား) ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် ပထမဝိပဿနာဉာဏ်- (မှန်ပါဘုရား)
ရှုပါများရင်- မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ရမယ်(မှန်ပါ)။

ရှုပါများရင်- (မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ရပါမယ်ဘုရား) မုန်းလာမယ်၊ ဒီ
သုညတတွေဟာ သုညတလဲ ဟုတ်တာပဲ၊ ဖြစ်ဒုက္ခ ၊ ပျက်ဒုက္ခလဲ

ဟုတ်တာပဲ... (မှန်ပါ)' ဒုက္ခမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဒုက္ခံ
နိရုဇ္ဈမာနံ နိရုဇ္ဈတိ' ဆိုပြီး ဉာဏ်တက်လိုက်... (မှန်ပါဘုရား)
ဪ... ဖြစ်တာလဲဒုက္ခပဲ၊ ပျက်တာကော... (ဒုက္ခပါပဲ
ဘုရား)။

ဒီလိုဉာဏ်တက်လိုက်တဲ့အခါ ဒုက္ခကို ပရိညေယျနဲ့ပိုင်းခြားသိ
လိုက်တယ်(မှန်ပါ) ဖြစ်လာတာလဲဒုက္ခပဲ၊ ပျက်တာလဲဒုက္ခပဲ၊
ဒီအထဲ ဒုက္ခမှ တစ်ပါး ဘာမှမရှိလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လို့ရှိရင်
ဒါ... ပရိညေယျနဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိတာပဲ-(မှန်ပါ) မသိသေးဘူး
လား... (သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီမဂ်ဟာ
ဝိပဿနာမဂ်က လောကုတ္တရာမဂ်ဖြစ်သွားတယ်(မှန်ပါ) မဖြစ်သေး
ဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် လောကုတ္တရာမဂ်ဖြစ်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း နှုနက်
က ဖြစ်ပျက်တာတွေဟာ ဒကာသစ်ရေ... အကုန်ချုပ်ဆုံးရမယ်
... (ချုပ်ဆုံးရပါမယ်ဘုရား) ချုပ်ဆုံးသွားတဲ့အခါကျတော့
ဒီဘက်မှာ နိရောဓသစ္စာပေါ်မပေါ်... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)
ဒါဖြင့် ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာန်... (မှန်ပါ) ဒုက္ခနိရောဓော...
(နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခလဲ ကိုယ့်ဉာဏ်ထဲမှာလဲ
ထင်ပါရော ဒုက္ခတွေကော ချုပ်မသွားဘူးလား (ချုပ်သွားပါတယ်
ဘုရား)။ ဒါဖြင့်ဒုက္ခနိရောဓော... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဘက်က ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာန်လဲပေါ်ပါရော ဒီဘက်

က တဏှာနိရောဓော နိဗ္ဗာန်လဲ ဖြစ်သွားမယ် (မှန်ပါ) သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

တဏှာနိရောဓော (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) ဟော မဂ်သည်ကားလို့
ဆိုရင်ဖြင့် ဒုက္ခကိုလဲ ဒကာ ဒကာမတို့ သိတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုလဲ
မြင်တယ် (မှန်ပါ) တဏှာကိုလဲ သတ်တယ် (မှန်ပါ) မဂ်ကိစ္စသည်
သေးသလား... (မသေးပါဘုရား) သဘောကျပလား... (ကျပါ
ပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာများ ဥပမာပြတော့ လှေတစ်ခုကို
ဒကာသစ်ရေ ... ဝန်တင်လိုက်စမ်းပါ ... (မှန်ပါ) ဒီဘက်ကမ်း
က ဟိုဘက်ကမ်းကို လှော်ပြီးပို့လိုက်ဗျာ (မှန်ပါ)။

လှေကိစ္စသည် ဒကာ ဒကာမတွေ ဝန်ကိုလဲ ဟိုဘက်ရောက်
အောင်ပို့တယ်... (ပို့ပါတယ်ဘုရား) ရေကိုလဲ ဖြတ်တယ်...
(ဖြတ်ပါတယ်ဘုရား) ဒီမှာဘက်ကမ်းမှလဲခွာတယ် ... (ခွာပါ
တယ်ဘုရား) ဟိုမှာဘက်ကမ်းလဲ ရောက်တယ် ... (ရောက်ပါ
တယ်ဘုရား) အင်း ... လှေသည် ဘယ်နှစ်လုပ် လုပ်ပါလိမ့်-
(လေးလုပ်ပါဘုရား)။

ဒီမှာဘက်ကမ်းမှ ခွာတာလဲ လှေပဲ (မှန်ပါ) ဟိုမှာဘက်ကမ်း
ပို့တာလဲ... (လှေပါပဲဘုရား)၊ ဝန်ကိုဆောင်တာလဲ... (လှေပါပဲ
ဘုရား)၊ ရေဖြတ်တာလဲ (လှေပါပဲဘုရား)၊ ဩော်... လှေသည်
ဘယ်နှစ်လုပ် လုပ်ပါလိမ့်... (လေးလုပ်ပါဘုရား)။

အဲ... ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ အားထုတ်နေတဲ့မဂ္ဂင်ဟာ တဏှာ
ဖြတ်တာလဲသူပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒုက္ခဝန်ကြီးတွေကို ချုပ်ကင်း
အောင် လုပ်တာလဲ (သူပါပဲဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဟိုမှာ

ဘက်ကမ်း ပို့တာကော (သူ့ပါပဲဘုရား)၊ ဤမှာဘက်ကမ်းတည်းဟူသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိနယ်မှ ခွာတာကော... (သူ့ပါပဲဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒို့မဂ်သည်ကား... လို့ဆိုရင်ဖြင့် ဘာမှ သံသယရှိဖို့မလိုဘူး၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဟိုမှာဘက်ကမ်းကို သူ ပို့တာပဲ... (မှန်ပါ့ဘုရား)သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဥပေက္ခာဝေဒနာကလေး တစ်လုံး ကျန်သေးတယ် (မှန်ပါ) ကဲ-မျက်လုံးထဲမှာမြင်ကာမျှ မတ္တ ဘာ ဝေဒနာတုံး (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) ကြားကာမျှ မတ္တ... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) နံကာမျှမတ္တ (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါ ဘုရား) ဒါ... အလုပ်သင်နေတာနော်... (မှန်ပါ) စားကာမျှမတ္တ ... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) အဲ ... လျှာပေါ်မှာပေါ်တာ ကလေးဟာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ... (မှန်လှပါ) ဝမ်းထဲမှာ အလုံးစုံ အကုန် ဒကာဒကာမတို့ ကမ္မဿကာထားနိုင်တာတွေကော... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

အဲဒီ... ဥပေက္ခာ ပေါ်တိုင်း-ပေါ်တိုင်း ဥပေက္ခာငါးခုပေါ့ဗျာ- (မှန်ပါ) အဲဒါ ပေါ်တိုင်း-ပေါ်တိုင်း ပေါ်လာတာသိလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဥပေက္ခာလို့ သိလိုက် ... (မှန်ပါ) ငါပြုတ်ပြီ (မှန်ပါ) ပျက်သွား တာမြင်လိုက်တော့ ... (ငါ့ဥစ္စာပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ငါ့ဥစ္စာပြုတ် တယ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား ... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဥပေက္ခာကလေးပေါ်လာတာသိတော့-(ငါပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ပျက်သွားတာသိတော့ ... (ငါ့ဥစ္စာပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်တယ်ဆိုကတည်းက သုညတဆိုက်မဆိုက် (ဆိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒါ... ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တဲ့တရား ဘယ်သူတုံး... လို့ မေး
လို့ရှိရင် ခုနင်ကဒီအနားဖြစ်ပျက်ဘုရား... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တဲ့တရား ဘယ်တရားပါလိမ့်... (ဖြစ်ပျက်
ပါဘုရား) တပည့်တော်တို့ ရှုနေတဲ့ ဖြစ်ပျက်ဘုရား... (မှန်ပါ)
ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ- ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်တဲ့တရား ဘယ်တရားပါလိမ့် ...
(တပည့်တော်တို့ရှုနေတဲ့ ဖြစ်ပျက်ပါဘုရား)။

တပည့်တော်တို့ ရှုနေတဲ့ ဖြစ်ပျက်ဟာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်တဲ့
တရားပဲ... (မှန်ပါ) အဖြစ်မြင်ကတည်းက ငါပြုတ်နေပြီ... (မှန်
ပါဘုရား) အပျက်မြင်ကတည်းက ... (ငါ့ဥစ္စာပြုတ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ လုပ်နေတဲ့ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒိဋ္ဌိခွာပြီးသား(မှန်ပါ)
တဏှာခွာပြီးသား-(မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား) ဒါဖြင့်
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းပါဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား (မရပါဘုရား) ဩော်-
ဒကာသစ် သေပျော်ပြီ ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာသုံးပါးတို့ကို ဒကာဒကာမတို့ မျက်လုံးထဲ မြင်
တဲ့ ဝေဒနာကလေးပေါ်လာရင် ဥပေက္ခာကလေး ပေါ်တယ်လို့
သိပေးပါ... (မှန်ပါ) အင်း... ဒါဖြင့် ငါပြုတ်ပြီ- (မှန်ပါဘုရား)။

ဒါကလေးဟာလဲ ကြည့်ရင်း မတ္တနဲ့ပဲ ပျောက်ထွက်သွားတယ်-
(မှန်ပါ) ပျောက်ထွက်သွားတော့ ဖြစ်ပြီးပျက်သွားတယ်- (မှန်ပါ)
ပျက်သွားတာ သိလိုက်တော့ ငါ့ဥစ္စာက-(ပြုတ်သွားပါတယ်ဘုရား)
ငါ့မျက်လုံး ဟုတ်သေးရဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

အဲ ... နဂိုကလဲ ငါမဟုတ်၊ အပျက်မြင်တဲ့အတွက် ငါ့ဥစ္စာလဲ

မဟုတ်... (မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပြီလား... (ကျပါပြီဘုရား)။
ဒါကြောင့်စာကအဖြစ်မြင်ကတည်းကကွာ ... အဖြစ်မြင်ကတည်း
က ဒကာဒကာမတို့ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိလဲသေပါပြီကွာ ... တဲ့၊ (မှန်ပါ့)
ပျက်တာမြင်တော့ သဿတဒိဋ္ဌိ သေပါပြီကွာ၊ ဒိဋ္ဌိကလဲသေတယ်
... (မှန်ပါ့) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဖြစ်မြင်လိုက်တော့ ... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်ဘုရား)
အပျက်မြင်လိုက်တော့ ... (သဿတဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ ပထမနိဗ္ဗာန် မရောက်ပါနဲ့ဆိုလို့ မရ
တော့ဘူး ဒိဋ္ဌိချုပ်တာပဲ... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား... (ကျပါ
ပြီဘုရား)။

အဲ... အခု နောက်ဆုံးပိတ်ပြောလိုက်တော့ ဒိဋ္ဌိကို အဓိက
ထားတယ် ... (မှန်ပါ့) သေတော့ ဒိဋ္ဌိနဲ့တွဲနေတဲ့ တဏှာလဲ
ရောပြီးတော့ သေတာပဲ ... (မှန်ပါ့) မသေပါနဲ့ဆိုလို့ ရရဲ့လား
(မရပါဘုရား)။

သို့သော် အဓိကထားသတ်တာက ဒိဋ္ဌိလို့မှတ်လိုက်(မှန်ပါ့)
သုညတတရားမှာဒိဋ္ဌိအဓိကထားသတ်တယ် ... (မှန်ပါ့) ပေါ်ကြ
ပလား ... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အဖြစ်မြင်လိုက်ရင်ဘယ်ဒိဋ္ဌိသေသတုံး
... (ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသေပါတယ်) အပျက်မြင်လိုက်ရင် ... (သဿတ
ဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်ဘုရား)။

အဲ... အဖြစ်ဆိုတာတဲ့ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာကိုး ...
(မှန်ပါ့) ဒီကတည်းက အဖြစ်ကို မြင်လိုက်ကတည်းကိုက
အကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်တာ သိလိုက်ကတည်းကိုက ဥစ္ဆေဒ

ဒိဋ္ဌိရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) အပျက်မြင်လိုက်ကတည်းကို
က ခိုင်တာရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)၊ ဖဿချုပ်လို့
ဝေဒနာချုပ်တာပဲလို့ အပျက်မြင်လိုက်ကတည်းကိုက သဿတဒိဋ္ဌိ
ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တဲ့ ဒကာဒကာမများ ဒိဋ္ဌိနှစ်ပါးသေတဲ့
ပထမနိဗ္ဗာန်ရောက်မယ်... (မှန်ပါ) သက္ကာယဒိဋ္ဌိကတော့ သူတို့
နှစ်ခုသေရင် ရောပြီးသေတာပဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်း
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိကိုလဲ စောစောကဖြတ်ခဲ့ပါပြီ... (မှန်ပါ)
သဿတဥစ္ဆေဒကိုလဲ အခုနောက်ဆုံးပိတ်ဖြတ်ပေးလိုက်တဲ့အဖြစ်
မြင်လို့ရှိရင် ဥစ္ဆေဒကိုလဲ အခုနောက်ဆုံးပိတ် ဖြတ်ပေးလိုက်တဲ့
အဖြစ်မြင်လို့ရှိရင် ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသေပြီ (မှန်ပါ) အပျက်မြင်လိုက်ရင်
... (သဿတဒိဋ္ဌိ သေပါပြီဘုရား)။

အထူးသတ်လို့သေတာလား၊ ဒကာဒကာမတို့ အကြောင်းဖြစ်
လို့ အကျိုးဖြစ်တယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ သိပြီးသား... (မှန်ပါ)
အကြောင်းချုပ်လို့ အကျိုးချုပ်တယ်ဆိုတာကော... (သိပြီးသားပါ
ဘုရား)။

အဲဒီတော့ သုညတလဲဆိုက် ဒိဋ္ဌိကလဲသေ ဖြစ်သောကြောင့်
'ဒိဋ္ဌိနိရောဓောနိဗ္ဗာန်'... (မှန်ပါ) ပထမ နိဗ္ဗာန်ရတယ်...
(မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှုကောရူတတ်ပလား... (ရူတတ်ပါပြီ) ဘယ်ဝေဒနာ
ပေါ်လာ-လာ ဖြစ်ပျက်ရူ... (မှန်ပါ) သုခပေါ်လဲ... (ဖြစ်ပျက်
ရူရပါမယ်) ဒုက္ခပေါ်လဲ... (ဖြစ်ပျက်ရူရပါမယ်) ဥပေက္ခာပေါ်လဲ

... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်) ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့်သုညတမဆိုက်
ဘူးလား... (ဆိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငါပြုတ်၊ ငါ့ဥစ္စာပြုတ်၊ သဿတပြုတ်၊ ဥစ္ဆေဒပြုတ်၊
သက္ကာယပြုတ်... (မှန်ပါ) မပြုတ်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား...
(မရပါဘုရား) ကဲ ... ဘယ်လောက်အဖိုးတန်သတုံး... (တန်ပါ
တယ်ဘုရား)။

အဲ... မောယရာဇရဟန်းကိုဟောလိုက်တာ မင်း-ဒါသာမြင်
လို့ရှိရင် သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့နိဗ္ဗာန် ရောက်ပါပြီကွာ ဆိုတာကော
ဟောထိုက် မဟောထိုက် ... (ဟောထိုက်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီ
နော်-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ- နာရီစေ့ပြီ ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု... သာဓု... သာဓု...

